

Голові Верховного Суду України
Маляренку Василю Тимофійовичу
Антоника Руслана Ярославовича,
18 вересня 1967 року народження,
засудженого 28 грудня 2000 року
за ст. 94 КК України до 13 років
позбавлення волі,
покарання відбуваю у ДВК-40
м. Дрогобич, Львівська область

КЛОПОТАННЯ

Шановний Василю Тимофійовичу!

Я, Антоник Руслан Ярославович, засуджений 28 грудня 2000 року за ст. 94 КК України до 13 років позбавлення волі, визнаний винним у скоєнні вбивства П. В. Тичинського 19 травня 2000 року.

Причетним до інкримінованого мені вбивства себе не визнавав та не визнаю.

Явку з повинною мною було написано після жахливих психологічних та фізичних тортур у районному відділі міліції Печерського району м. Києва.

Кримінальна справа стосовно мене виникла з однієї єдиної причини: вбито було зятя високого рівня посадовця – Гальчинського (на той час радника президента України Кучми). Як видно з матеріалів кримінальної справи, П. В. Тичинського було вбито поблизу Маріїнського парку. Міліція, не маючи змоги знайти справжнього вбивцю, схопила мене, адже на той час я гуляв у парку.

Далі – психологічний та фізичний тиск на мене і на схопленого так само у парку, так би мовити «свідка» – хлопця з розумовими вадами Волковського. Нас обох було жорстоко побито, після чого ми опинились у лікарні...

Наполегливо стверджую – я не причетний до цього злочину.

Я твердо вірю, що у Верховному Суді України неупереджено вивчать сфабриковану правоохоронцями справу і справедливість стосовно мене буде відновлено найближчим часом.

Уклінно прошу Вас, Василю Тимофійовичу, переглянути стосовно мене судові рішення у порядку виключного впровадження.

До мого клопотання додаю мотивоване клопотання на 11 аркушах від моєї мами – Антоник Пелагеї Степанівни.

З великою вірою у неупереджене правосуддя,

Р.Я. Антоник

27 листопада 2005 року